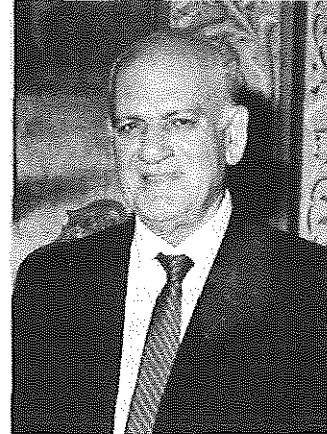

Παύλος Χριστοφορίδης (Παυλιάκης)

28/02/1924- 19/06/2006

Ακόμα ένας κρίκος από την αλυσίδα που ενώνει τις δυό «ζωές» μας, την προ και την μετά την εισβολή στην αγαπημένη μας Κυθρέα, έχει κοπεί...

Ο Παύλος Χριστοφορίδης, ο «Παυλιάκης», όπως ήταν γνωστός στο Κυθρεώτικο περιβάλλον και όχι μόνο, μόνο «γλυκειές» μπορεί να φέρει στο νου μας θύμισες... Από όποια επίγεια διάστασή του τον ξαναφέρεις στη μνήμη σου, η αίσθηση που σου αφήνει είναι καθάρια, γλυκειά, - ήταν άληθως τα «πωρικά» που περιμέναμε να προμηθευτούν οι γονείς μας από το εμπορικό του στην Κυθρέα ή στη Λευκωσία όταν μετακόμισε εκεί τις επιχειρήσεις του. Γεύση γλυκειά ακόμα είχε και το συναίσθημα που σε διακατείχε μετά από μια συνάντηση μαζί του: γλυκό χαμόγελο, ευχάριστη κουβέντα, ευγένεια, τρόπους που σκιάβωναν...

Ο Παυλιάκης γεννήθηκε στην Κυθρέα στις 28/02/1924. Ήταν το έβδομο και τελευταίο παιδί της οικογένειας του Παύλου και Σωτήρας Χριστοφορίδη. Αδέλφια του ο Σταύρος (Ζαχαροπλάστης), ο Χρίστος (Ψωμάς), η Καλλιόπη (Παπαχριστοδούλου Σεργίου), η Χρυσταλλού (Κουννή), η Ελίου (Γιώργου Φιλιππίδη) και ο Αντρέας. Η βρεφική και παιδική ζωή του Παύλου σημαδεύτηκε από το θάνατο του πατέρα του που τον βρήκε μόλις σε ηλικία 15 ημερών, γι' αυτό πήρε και το όνομα του πατέρα του.

Ο πατέρας του, εργατικός και δραστήριος, είχε ιδιόκτητο αλευρόμυλο, το λεγόμενο Μαχαιρά και βαφείο. Η μητέρα του πολύ λογική και δυναμική, έδωσε στα παιδιά της καλή ανατροφή. Η καταγωγή της Σωτήρας ήταν από την οικογένεια Πική, το γένος Χατζηγιωργάκη Κορνέσιου.

Ο Παυλιάκης από μικρός έβαλε σκοπό του και προσπαθούσε να αποκατασταθεί επαγγελματικά και τελικά το πέτυχε! Ασχολήθηκε με διάφορες επιχειρήσεις εκτός Κυθρέας, και το 1948 δημιούργησε το πρώτο καφεκοπτείο στην Κυθρέα, ενώ παράλληλα άρχισε να επεκτείνεται στο εμπόριο ξηρών καρπών και τροφίμων στη Λευκωσία, όπου εργαζόταν με επιτυχία μέχρι μεγάλης ηλικίας.

Νυμφεύτηκε την Αγνή Ν. Ακαθιώτου, (οικογένεια Ακαθιώτες) και μαζί έζησαν 54 ευτυχισμένα χρόνια έγγαμου βίου. Απέκτησαν 3 παιδιά, το Μάριο, τη Νίκη και τον Σώτο. Έδωσε στα παιδιά του σωστή ανατροφή, βασισμένη σε ανθρώπινες αρχές και ανώτερη μόρφωση και ευτύχησε να δει τα παιδιά του κοινωνικά, οικογενειακά και επαγγελματικά απο-

καταστημένα.

Ο Παυλάκης, ενεργώντας ως σωστός πολίτης μιας οργανωμένης κοινωνίας, συμμετείχε και ενδιαφερόταν για τα κοινά. Υπηρέτησε για 14 χρόνια ως Επίτροπος της Εκκλησίας του Αγίου Γεωργίου στη θέση του Ταμία. Υπήρξε μέλος της οχοδικής εφορείας Κυθρέας και μαζί με άλλα μέλη της ίδρυσαν το Γυμνάσιο Κυθρέας.

Έφυγε στις 19/06/2006 και η κηδεία του έγινε στις 21/06/06 στον Ιερό Ναό των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης.

Επικήδειο λόγο εκφώνησε η σύζυγος του υιού του Σώτου, Μαρίνα Αλεξάνδρου-Χριστοφορίδου:

«Μου είναι ιδιαίτερα δύσκολο να σταθώ εδώ μπροστά σας και να σας μιλήσω για τον πατέρα μας Παύλο Χριστοφορίδη που δεν είναι πια μαζί μας. Η επιθυμία της αδελφής ψυχής του πατέρα μας, της μητέρας μας Αγνής Χριστοφορίδου, δεν μου άφησε επιλογή. Δύσκολο το έργο μου, μαμά. Όμως έκλησα πολύ όταν έβαζα τις σκέψεις μου στο χαρτί. Ελπίζω να συγκρατηθώ τώρα.

Ο Παύλος Χριστοφορίδης κατάγεται από μια σπάνια γενιά ανθρώπων με ζηλευτά χαρίσματα. Βρήκε την ουσία της ζωής μέσα από τη συνταγή της απλότητας. Πολύ σπάνιο στις μέρες μας. Ευγενικός, καθοσυνάτος, πράος, μετριόφρων, αξιοπρεπής, καλός πατέρας, τέλειος σύζυγος. Αγαπητός από όλους - φίλους, συγγενείς και συνεργάτες. Όλα αυτά σε έναν άνθρωπο. Είναι αυτά τα χαρακτηριστικά άληθωστε που μετέτρεψαν τη σχέση μας από αυτή της νύφης-πεθερού σε κόρης-πατέρα. Σε ευχαριστώ για ό,τι απλόχερα μου έχεις προσφέρει, πατέρα, χωρίς να περιμένεις κανένα αντάλλαγμα. Μας έδωσες πολύ περισσότερα από ό,τι νομίζεις.

Όσα το σπίτι του, ευτυχία τα παιδιά του, κληρονομιά οι 6 εγγονές του, αγάπη του μία και μοναδική, η γυναίκα του. Μία σχέση που έμεινε αναλλοίωτη στο χρόνο να τον βρίσκει μετά από 52 χρόνια γάμου μόνιμα ερωτευμένο με τη γυναίκα του, ης και τη γνώρισε μόνο χθες.

Όταν τη Δευτέρα τρέξαμε στο μικρό δωμάτιο του Μετέιρα για να σε αποχαιρετήσουμε για το μεγάλο ταξίδι, κράτησα κάτι που είπε ο Μάριος: «Είμαι περήφανος για τον πατέρα μου». Διερωτούμαι Μάριε, Άννα, Νίκη, Μάρκο, Σώτο αν στην πορεία της δικής μας ζωής ως γονείς θα καταφέρουμε να πετύχουμε αυτό που πέτυχε ο πατέρας μας. Να είναι και τα δικά μας παιδιά περήφανα για μας.

Δίκαιος άνθρωπος, δίκαιος θάνατος. Σε πήρε ο Θεός την ώρα που κοιμόσουν.

Δεν θα σου άξιζε οτιδήποτε άλλο.

Κρατώ βαθιά στην καρδιά μου την εικόνα του προσώπου σου όπως αυτή αποτυπώθηκε στο φωτογραφικό χαρτί την ημέρα του γάμου μας με το Σώτο: Γλυκειά ήαμψη της μοναδικής δικής σου καλοσύνης.

Θα μου ηείψει το χαμόγελό σου. Είναι μεγάλο το κενό. Εμείς εδώ έχουμε πένθος, μαμά,

μα στους ουρανοὺς ἔχουν γιορτὴ, στήσαν χορὸ οἱ Ἄγγελοι γιὰ νὰ υποδεχθοῦν τὸν καλύτερο ἀπὸ ὅλους μας!

Αἰωνία σου ἡ μνήμη!

Ἀς εἶναι εὐαφρὺ τὸ χῶμα που θα σε σκεπάσει!»

ΕΙΣΦΟΡΕΣ

Το Σωματεῖο ευχαριστεῖ θερμὰ:

Το Δήμο Κυθρέας γιὰ τὴν εἰσφορά 350 ευρώ γιὰ τὴν ἔκδοση τοῦ περιοδικοῦ

Τὴν οἰκογένεια τοῦ μ. Παύλου Χριστοφορίδη γιὰ τὴν εἰσφορά σὴ μνήμη τοῦ, ποσοῦ 300. ευρώ

Ευχαριστίες

στον Αντρέα Μανώλη γιὰ τὴ παραχώρηση τῶν φωτογραφιῶν ἀπὸ τὴς κηδεῖες τῶν ηρωικῶν παλληκαριῶν τῆς Κυθρέας Χαρίλαου Μικαίου καὶ Αντρέα .Χατζηγιακουμή. καὶ στο Δήμο Κυθρέας γιὰ τὴν παραχώρηση τῶν πρόσφατων φωτογραφιῶν στο κείμενο «Ἡ καρδιά τῆς Κυθρέας χτυποῦσε στο Σαράγιο»